

След 1878 г. махалата е в Еленска околия, община Стара река. От 1957 г. е към Сливенска околия. С министерска заповед № 3775 от 7. 12. 1934 г. махалата е преименувана на *Средорек*. Името е избрано заради местоположението между реките Ескана и Орта дере. С указ 2924 от 26. 12. 1978 г. махалата е призната за село. Има джамия и училище към нея. Населението е изцяло турско.

През 1910 г. тук живеят 176 жители; през 1920 – 205; 1926 – 45 сгради, 48 фамили, 279 души; 1946 – 336 души; 1965 – 329; 1985 – 162; 2001 – 134 и 2010 – 160 жители.

Поминъкът е малко земеделие (заради малкото плодородна земя), животновъдство и дърводобив.

Землището на Средорек е с площ 4,8 кв. км и граничи със землищата на с. Стара река, Божевци, Изгрев, Зайчаре. Заема част от рид в Елено-Твърдишката планина и долините на р. Ескана и Орта дере. Височината му е от 370 до 576 м.

Названията на местностите са изцяло от турски произход.

Родове: *Камбѐрови, Плѝскови, Даўдоолу, Юмѐроолу, Чаўшоолу.*

ЖИ: *средорѐчанин, средорѐчанка, средорѐчаници, средорѐчанче.*

МИ: *Ала̀на, Алфѝишия, Айвалѝка, Арк башѝ, Аркарѝ парчѐ, Аркарѝ куру̀, Аран тарла̀, Ахмѐд башѝ, Ба бунар̀, Балабан̀ дерѐ, Балѝк, Баджаклѝк, Балабан̀ дерѐ, Бѝло (Баѝр махлѐ, Сърт кьѝй), Бичкѝята, Борѝка, Бунар̀ авлу̀, Бунар̀ башѝ, Бюѝк яна̀, Гаравѐл юрду̀, Градѝните, Гьол ерѝ, Гяѝр кору̀, Дѐдѐ мешѐ̀, Дермѐн башѝ, Дермѐн кору̀, Дермѐн янѝ, Джамѝ сѝрта, Долейлѝк, Ев корѝя, Ев яна̀, Евризлѝ, Ескана̀, Ески харман̀, Инджижѝк, Каваклѝка, Камбѐр махлѝа, Кализ алча̀, Кеврам̀ чайр̀, Кемѐз алча̀, Кералмѐз, Конча̀ яна̀, Ку̀за, Курдалѝка, Кьѝк ерѝ, Кютюклѝка, Кючѝк дерѐ, Мала̀к ерѝ, Мешѐн буру̀н, Насѝфлар̀ ерѝ, Орта̀ дерѐ, Пал̀ ерѝ, Пандѝк чайр̀, Пѝтекѝ юстиѝ (Пѝтеката̀), Рамадан̀ ерѝ, Рамадан̀ дерѐ, Са̀мсаклѝка, Сарчѝ сока̀к, Секѝ баѝр, Сенѝ колар̀, Симѐн чайр̀, Сифтан̀ дерѐ, Сока̀к башѝ, Соуджа̀к, Съркѝа, Сюз кору̀, Тала̀шова махала̀, Ташилѝк, Ту̀рското грѝбе, Харма̀ноолу, Хашиламлѝк, Хоту̀ла, Чайра̀, Чартлѝй, Чекалѐз, Чичеклѝ евлѝ Чотоклѝк, Шишеклѝ кору̀, Юдѝжѝка, Юмѐроолу, Юшѝр харман̀, Яйла̀ кору̀, Яйла̀ чукѝр, Ялан̀ чукѝр, Яна̀ков ян, Яшѝ кору̀.*

СТАРА РЕКА

Село от долинен тип в Сливенска община. Намира се на 26 км северо-западно от Сливен. Разположено е в поречието на р. Стара река на вис. 430–500 м.

През 1935 г. местният учител Сава Стоянов събира материали за музейна сбирка, в която попадат 4 каменни брадви (две от местен материал и две от вулканичен камък), но без информация за местонамирането им, впоследствие изгубени. През селото минава важен стар път, от Северна България – Велико Търново, през Вратника за Сливен, Югоизточна България и Цариград. Пътят